

ÇAT. Br. 3, 4, 2, 1. 2. अवातरदीक्षितं P. 5, 1, 94, Vārtt. 3. अवातरेडा AIT. Br. 2, 20. KĀTJ. Çr. 3, 4, 10. 5, 4, 33. 6, 9, 6. H. 255. 1126, Sch.

अवातरदिग् (अ० + दिग्) f. *Nebengegend, Zwischenpunkt der Windrose* ÇAT. Br. 1, 8, 1, 10. 2, 6, 1, 10. 36. u. s. w. Bṛh. Âr. Up. 1, 1, 1. 6, 2, 9. Nir. 11, 40. वेदिं करोत्यवातरदिक्कर्त्तुम् KĀTJ. Çr. 5, 8, 21.

अवातरदिशा (अ० + दि०) f. dass. VS. 24, 26.

अवातरदेशं (अ० + देशं) m. *ein Ort, der in der Richtung einer Zwischengegend liegt*: तयोः पूर्वयोस्तत्रमन्वातरदेशं व्रजतात् ÇAT. Br. 11, 6, 1, 2. 7. 8, 4, 10. 13, 8, 10. KĀTJ. Çr. 17, 10, 4.

अवातराम् (von अवातर) adv. *dazwischen*: तदेतदवातरामात्मानमुपहृयते ÇAT. Br. 12, 8, 2, 31. 3, 1, 4, 1.

अवापित (3. अ + वा०) adj. *nicht gesät, sondern gepflanzt*: ०धान्य RĪĠAN. im ÇKDr.

अवाप्तव्य (von आप् mit अव) adj. *zu erlangen* Bhag. 3, 22. Ragh. 10, 32.

अवाप्ति (wie eben) f. *Erlangung, Erreichung* AK. 3, 4, 128. इह धर्मा-
र्थकामानामवाप्तिकलमिष्यते R. 5, 84, 5. धर्मावाप्तिं च विपुलाम् 2, 51, 5. 86, 6. 1, 3, 34. 5, 37, 14. Hit. I, 167. II, 119. KUMĀRAS. 5, 64. KĀURAP. 42. KATHAS. 9, 42. Vid. 174. इष्टानवाप्ति SĀH. D. 70, 1.

अवाप्य (wie eben) adj. *zu erlangen* M. 11, 185. PAÑĀT. 241, 8.

अवाप (von इ mit अव) adj. *nachgebend, nachlassend*, s. अनवाप.

अवारं (von 1. अव, nach Analogie von पार; vgl. अवस् und परस् u. s. w.) m. n. SIDDH. K. 249, b, 4. *das Diesseits; das diesseitige, nähere Ufer* AK. 1, 2, 38. 3, 6, 35. H. 1079. VS. 30, 16. यो वै संवत्सरस्यावारं च पारं च वेद AIT. Br. 4, 14. Nir. 2, 24.

अवारण (3. अ + वा०) adj. *unheilbar*; davon ०णीय von unheilbaren Krankheiten handelnd Suçr. 4, 119, 10.

अवारतस् (von अवार) adv. *nach diesseits* RV. 10, 65, 6.

अवारपार (अ० + पा०) P. 4, 2, 98. 5, 2, 11. m. Meer H. 1073. — Vgl. पारावार.

अवारपारीण adj. von अवारपार P. 4, 2, 98. 5, 2, 11. 4, 3, 25, Sch.

अवारिका f. N. einer Pflanze, *Coriandrum sativum* Lin. (धन्याक), RĪĠAN. im ÇKDr. — Vgl. अवरिका.

अवारोण adj. von अवार P. 4, 2, 98, Vārtt. 1. SIDDH. K. zu 5, 2, 11.

1. अवार्थ (von अवार) adj. *diesseitig*: नमः पार्याय चावार्प्य VS. 16, 42. 25, 1.

2. अवार्थ (3. अ + वार्थ) adj. *unabweisbar, unweiderstehlich*, s. d. fgg. comp. *unheilbar* (von einer Krankheit); davon nom. abstr. ०र्यता *Unheilbarkeit* Suçr. 4, 119, 11.

अवार्थक्रतु (2. अ० + क्रतु) adj. *von unwiderstehlichem Muth* RV. 8, 81, 8.

अवावन् adj. wird von ओण् abgeleitet P. 6, 4, 41, Sch. Vop. 4, 13. f. ebenso P. 4, 1, 7, Vārtt. ०वरी Vop.

अवासस् (3. अ + वा०) adj. *unbekleidet, nackt* AK. 3, 1, 39.

अवासिन् (3. अ + वा०) adj. *gaṇa* ग्राह्यादि.

अवास्तु (3. अ + वा०) adj. *ohne Wohnplatz, heimathlos* AV. 12, 5, 55.

अवाहन् (3. अ + वा०) adj. *ohne Gespann oder Wagen, nicht fahrend* ÇAT. Br. 4, 4, 4, 10.

अवि (von अव् 1) adj. *zugethan, günstig*: अविं वृधाम शृगिमयं सखीयं

वरुणं पुत्रमादित्या इषिर्म् AV. 5, 1, 9. अविर्वै नाम देवतर्तनास्ते परीवृता 10, 8, 11. — 2) m. a) *Schaf*, f. *Schafmutter* AK. 3, 4, 209. TRIK. 2, 9, 24. H. 1276. an. 2, 517. MED. v. 2. अविं वृक् इव मयीत AV. 5, 8, 4. 3, 29, 1. 7, 50, 5. अव्यो रामायाम् 12, 2, 19. 20. 53. 5, 31, 2. RV. 10, 26, 2. अव्यो वारैः पारैः पूतः (तोमः) 8, 2, 2. 9, 6, 1. 16, 8. u. s. w. ÇAT. Br. 1, 2, 2, 6. 9. 6, 2, 1, 15. 7, 5, 2, 5. 20. u. s. w. 14, 4, 2, 9 (= Bṛh. Âr. Up. 1, 4, 4). AIT. Br. 2, 8. KĀND. UP. 2, 6, 1. KĀTJ. Çr. 15, 10, 4. 16, 1, 8. M. 3, 6. 11, 138. 12, 55. यत्रावयो हि रा-
ज्यानि प्राप्नुवन्ति नृपतये R. 2, 35, 9. Uebertr. auf die aus Wolle gemachten Soma - Seihen: अयुतन्त्सीमविभिर्दिभिर्नरैः RV. 2, 36, 1. मर्मज्ञानो ऽविभिः सिन्धुभिर्वृषा 9, 86, 11. अयिं क्षुभिर्वीनाम् 107, 8. 2. 78, 1. 109, 7. अविदानविधि N. des 134sten Adh. im BHAVISHJOTTARAP. Verz. d. B. H. 136. Vgl. अनावि, अवि, पञ्चावि. — b) *Gebieten* (नाथ) MED. — c) *Sonne* AK. 3, 4, 209. H. an. 2, 517. MED. v. 2. Vgl. रवि. — d) *Wind* DANDIN im ÇKDr. — e) *Berg* AK. H. an. MED. — f) *Wall* DANDIN im ÇKDr. — g) *eine Decke von Mäusefellen* (मूषिककम्बल) H. an. MED. WILS.: α) *a rat* (मूषिक), β) *a blanket* (कम्बल). — 3) f. *ein Frauenzimmer zur Zeit der Kamenien* AK. 2, 6, 1, 20. H. 533, v. 1. für अवि. In dieser Bedeutung = 3. अ + वि, vgl. अवी 2.

अविकं (von अवि) 1) m. *Schaf* P. 5, 4, 28. ०का f. *Schafmutter*: गन्धारीणामिवाविका RV. 1, 126, 7. Vgl. अनाविका. — 2) n. *Diamant* RĪĠAN. im ÇKDr.

अविकटं (अ० + कट) m. *eine Heerde Schafe* P. 5, 2, 29, Vārtt. 4, Sch.

अविकटोराण (अ० + क०) m. N. einer besondern Abgabe P. 6, 3, 10, Sch.

अविकल (3. अ + वि०) adj. *woran nichts fehlt, vollständig, ganz*: फलम् MEGH. 25. 33. इन्द्रियाणि Hit. I, 121.

अविकारं (3. अ + वि०) und अविकारसदृशं gaṇa चार्वादि.

अविक्रीत (3. अ + वि०) adj. *der nicht verkauft hat* RV. 4, 24, 9.

अवितित् (3. अ + वि०) m. N. pr. eines Königs MBh. 14, 82. VP. 332.

LIA. I, Anh. XV. XXIV. — Vgl. अवितित्त.

अवितित्त (3. अ + वि०) adj. *unvermindert, unversehrt*: अवितित्ताम् आयुषा सुवीराः RV. 7, 1, 24. पितुमा भरं संरूपाणो अवितित्तम् 8, 32, 8.

अवितित्यै (3. अ + वि०) 1) adj. = वितित्यै न शक्तः und न वितित्यपति (अक्रिशे) Sch. zu P. 6, 2, 157. 158. — 2) m. N. pr. s. अरित्तिप.

अविगन्धिका (von अवि + गन्ध) f. N. einer Pflanze, = अन्नगन्धा RĪĠAN. im ÇKDr.

अविग्र (3. अ + वि०) m. *Carissa Carandas* L., ein Strauch mit essbaren Früchten, AK. 2, 4, 2, 48. As. Res. 4, 256. — Vgl. अविग्र्य und विग्र.

अविग्र (3. अ + वि०) adj. *keine Störung —, keine Unterbrechung erleidend*: अविग्रं क्रियतां सर्वं किमर्थं हि विलम्ब्यते R. 1, 73, 15. अविग्रं गच्छ पन्थानम् 3, 12, 11. अविग्रक्रिया Çik. 13, 23. — n. subst. *Unge störtheit, Abwesenheit jedes Hindernisses*: अविग्रमस्तु ते Ragh. 1, 91. अविग्रं ungestört, ohne Hindernis R. 1, 20, 4. 21, 8. 4, 38, 8. अविग्रकरणव्रत VĀRĀHA - P. in Verz. d. B. H. No. 485. fg.

अविचाचल (3. अ + वि०) adj. *nicht schwankend, feststeckend, feststehend*: खिलीः AV. 10, 8, 4.

अविचाचलत् (3. अ + वि०) adj. dass. AV. 6, 87, 1. 2. Var. des folg.

अविचाचलि (3. अ + वि०) adj. dass. RV. 10, 173, 1. 2.

अविचृत्यै (3. अ + वि०) adj. *unlöslich*: पार्श्वम् VS. 12, 65.